



WAT DE KERSTMAN BRACHT...

Een spannende kerstkomedie in vier bedrijven

door

WILLY BASTIAENSEN

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAT DE KERSTMAN BRACHT...** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **WILLY BASTIAENSEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2023/0220/032
ISBN 9789038517025

Copyright: © 2023 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 8 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(3à5 dames – 3à5 heren)

LOUIS HOFMANS, 60-plusser, net ontslagen:

BEA QUINTENS, zijn vrouw – huisvrouw:

EMMY, buurvrouw en vriendin van Bea:

JORIS VANDERDONCK, neef van Bea:

INSPECTEUR DAT, (Dienst Antiterrorisme):

DORA QUITENS, oudste zuster van Bea, moeder van Joris:

AGENT(E), staatsveiligheid Polen:

AGENT(E), Staatsveiligheid Polen:

DECOR

Een gewone huiskamer, modern, niet modieus noch armoedig. Overal wat kerstversiering; verder een versierde kerstboom. Centraal een sofa. Een deur naar de hall, een naar de keuken en een naar de slaapkamer

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Twee dagen voor kerstmis

(Bij het begin van de scène ligt Louis op de vloer naast de sofa te slapen. Twee lege wijnflessen op de salontafel. Zijn vrouw Bea komt binnen, sjouwend met twee grote gevulde boodschappentassen.)

BEA: Louis! Louis! Help eens met die boodschappen (commissies). Er staan nog drie tassen in de auto. Louis? Zeg, maak u vooral niet moe, hé! Ik zal wel twee uur mijn nikkel afdraaien om alles voor de kerstdagen in orde te brengen en mijnheer steekt geen poot uit.

EMMY: *(off stage)* Kan ik met iets helpen, Bea? 'k Stond juist voor het venster en ik zag u zo sleuren.

BEA: Ha, dat is heel lief van u, Emmy. Als ge wilt. Die lamzak van mijne vent ligt waarschijnlijk weer te slapen of hij doet alsof hij me niet hoort.

EMMY: *(op met twee boodschappentassen)* Waar moet ik ze zetten, Bea?

BEA: Breng ze maar direct naar de keuken, Emmy.

EMMY: Oké. *(Nadat ze de tassen naar de keuken heeft gebracht)* Voilà, 'k ben d'r mee weg. Als ik u niet meer zie, gezellige kerstdagen nog, hé Bea!

BEA: Wacht eens, wilt gij geen kommetje koffie? Ne goeie pittige Jacquemotte?

EMMY: Hebt gij daar wel tijd voor?

BEA: Niet echt, nee, maar je m'en fou. Ik wil toch eerst een kwartiertje op mijn achterste gaan zitten en bekomen met een goeie tas koffie. Die drukte in de supermarkt, dat was niet te doen. En weet ge waar ik nog het meeste moe van wordt? Van al die chagrijnige smoelen. 't Is Kerstmis en 't is precies of ze op strafkamp zijn.

EMMY: Ja, nen hele hoop mensen in de wereld hebben de luxe niet om kwaad te zijn dat ze zoveel in huis moeten halen om te schransen en te zuipen.

BEA: Ge weet het. En dan hebben we 't nog niet over de cadeaukes die elk jaar duurder en specialer moeten worden. Ik ga koffie zetten. Ploft maar al in de zetel, Emmy. *(verdwijnt in de keuken)*

EMMY: *(wil op de sofa gaan zitten en struikelt haast over de slapende Louis)* Potverdorie! Jeezes! Is me dat verschieten.

BEA: *(in keuken)* Wat is er?

EMMY: Hier... de Louis... Zou hij niet goed zijn geworden?

BEA: *(op)* Niet goed? Die is heel goed... goed zat, ja. Waarschijnlijk met zijn zatte botten van de sofa gevallen. Dju toch, hé... ik wou hier straks de vloer nog stofzuigen en opnemen en nu kan ik eerst met dat dood gewicht gaan zeulen.

EMMY: Zo te zien aan die lege flessen, is hij al aan het feesten geslagen.

BEA: Hoe is dat nu toch mogelijk? Waar blijft hij het wegsteken?

EMMY: Bea, het zijn mijn zaken niet, maar... ik loop ook niet in een zak hé. Denkt ge niet dat Louis stilaan een alcoholist aan 't worden is?

BEA: Aan 't worden?

EMMY: Er zijn toch van die zelfhulpgroepen? De AA, dat bestaat toch nog, niet?

BEA: Ik heb dat drie keer voorgesteld en weet ge wat er drie keer gebeurde? Drie keer heeft mijnheer dagen niet tegen me gesproken. Mijn wimpers maakten meer lawaai als ik met mijn ogen knipperde. Ik was blij dat ik de tv kon aanzetten; dan zag ik tenminste mensen waar geluid uit kwam.

EMMY: 't Is duidelijk dat hij zich niet goed in zijn vel voelt. Misschien moet hij maar 's naar een psychiater?

BEA: Ja, salut! Mijn goeie geld gaan wegsmiten aan zo'n gestudeerde arrogante betweter, zeker? 'k Zal mijn problemen zelf wel oplossen. En eens gaan eten in een peperduur restaurant met vrienden is nog altijd een betere therapie dan bij die zielenknijpers gaan zitten en hun villa in Zwitserland mee betalen.

EMMY: Het gaat wel om de gezondheid van uwe man, hé Bea.

BEA: Emmy, als Louis zijn zorgen en frustraties in bier en wijn wilt verzuipen, dan moet hij dat zelf maar weten.

EMMY: Maar Bea... zo ken ik u niet. Het klinkt zelfs alsof ge hem niet graag meer ziet. Erger nog...

BEA: Graag zien, graag zien: wat is dat voor iets? Dat is iets van de vrouwenblaadjes op glanspapier die ons proberen te doen geloven dat er zoiets als "grag zien" bestaat.

EMMY: Allez Bea.

BEA: Ik bedoel wel: levenslang "grag zien" hé Emmy. Nog altijd de kriebels in uw buik krijgen als ge naar hem kijkt... ondanks zijn bierbuik en zijn spoor van vuile kleren door het huis. Ondanks zijn gehoor dat automatisch uitvalt als ge eens serieus wilt klappen. Een huwelijk is gelijk meubilair, Emmy: als de vernis er af is en er zijn overal kappen en putten in, dan moet blijken of het van goed hout is gemaakt en stevig in mekaar is getimmerd.

EMMY: Moet ik even helpen met hem op de sofa te leggen, Bea?

BEA: Nee, laat 'm maar liggen.

EMMY: Op die harde vloer?

BEA: Er ligt wel een zacht tapijt onder zijn teer lijf van [x] kg, hé Emmy. En zelfs al zou hij op prikkeldraad liggen, dan zou hij het nog niet voelen.

EMMY: Allez Bea, ik kan nu wel verstaan dat ge kwaad op uwe vent zijt, maar nu een beetje compassie kan er toch nog wel af, of niet?

BEA: Compassie maakt van een zuiplap geen geheelonthouder, hé.

EMMY: Vroeger dronk hij toch niet zoveel?

BEA: Nee, dat geboemel is vier maanden geleden begonnen, nadat hij ontslagen werd.

EMMY: Dat is natuurlijk niet plezant voor een man van zijn leeftijd. Waar vindt ge nog werk?

BEA: Dat weet ik ook wel... Maar dat hij dat dan oppakt als een vent. Maar nee, mijnheer sloft de hele dag weeklagend als ne jood aan de Muur door het huis en

geeft zich vol passie over aan zijn nieuw hobby: fitness voor de keelspiieren. Maar genoeg over de Louis gelamenteerd. Komaan, op weg naar onze vriend Jacquemotte: sterk, pittig, opmonterend en gewillig.

EMMY: En... hij dan?

BEA: Helemaal het tegendeel.

EMMY: Allez, Bea...

BEA: Laat hem maar lekker pitten. Dan loopt hij niet in mijne weg. Dat is dan toch al één voordeel.

(Nauwelijks zijn ze in de keuken, of de telefoon gaat; Bea in de deuropening)

Wilt gij al water in de koffiezet doen, Emmy? Ik vrees dat we anders niet aan onze broodnodige Jacquemotte geraken. *(in hoorn)* Hallo? Wat zegt u? Dat u nieuws hebt over Joris Vanderdonck? Met wie spreek ik? 'Een vriend van hem? Welke vriend? Ha, dat kunt ge niet zeggen. *(gooit de haak op)* Klootzak.

EMMY: *(op)* Wat is er, Bea?

BEA: Ik had een of andere flauwe plezante aan de lijn, die zei dat hij nieuws over Joris had. Hij wou mij dringend ontmoeten. Die vangt, zeker? Waarschijnlijk zo ene die afspraakjes maakt of voor de seks of erger nog... *(maakt gebaar van keel oversnijden)*

EMMY: Ja, tegenwoordig moet ge goed oppassen met van die onbekenden. Wie is Joris, eigenlijk?

BEA: Een neef van mij. Hij is in de lente van dit jaar verongelukt. De voze zak.

EMMY: Was uwe neef een voze zak?

BEA: Maar nee, slimmeke, die flauwe zot daarjuist aan de telefoon.

EMMY: Ah juist ja... Maar 't is toch wel vreemd, hé?

BEA: Wat?

EMMY: Waarom zou iemand nu beweren dat hij nieuws heeft over uw vermiste neef?

BEA: Dat weet ik ook niet en ik wil het ook niet weten. Rust. En gezellige kerstdagen, dat wil ik.

EMMY: Maar 't is toch wel eigenaardig dat hij uw telefoon heeft, vindt ge ook niet?

BEA: Tijd voor koffie, Emmy... en nu gaat er niemand...

(Opnieuw telefoon)

... mij nog tegenhouden... Dat is vast die zot weer! Wilt gij 's opnemen, Emmy? Alstublieft. En zeg die onnozelaar maar dat hij verkeerd verbonden is.

EMMY: Dat doe ik niet graag, Bea.

BEA: Toe, Emmy... Doet uw vriendin en beste buurvrouw dat pleziertje. Ik kan nu even niks meer hebben.

EMMY: Oké... oké, voor één keer dan, hé.

BEA: Ge zijt een engel.

EMMY: *(neemt hoorn op)* Met... euh... Van... Dingens... Dingenen. Nee, mijnheer, u bent hier bij Van Dingenen. Ja, dat kan best, maar dan hebt u nu toch een verkeerd nummer gedraaid. Ja, dag, mijnheer.

BEA: Was 't weer die kerel die beweert dat hij wat over Joris wist?

EMMY: Ja. Hoe is uwe neef eigenlijk gestorven, Bea?

BEA: Dat is een heel vreemd verhaal. Niemand weet er het fijne van. De politie veronderstelt dat hij verongelukt is tijdens een tocht in de bergen.

EMMY: Oei.

BEA: Hij was ergens in de Pyreneeën op vakantie met een vriend. Op een morgen is hij op zijn eentje de bergen ingetrokken en hij is nooit teruggekeerd naar het hotel. Politie en redders hebben een zoektocht ingezet, maar ze hebben zijn lichaam nooit teruggevonden.

EMMY: Jakkes, wat afgrijselijk.

BEA: Ja, zijn moeder, mijn oudste zuster Dora, was er flink van onder de voeten. Nu nog kan ze plotseling uren stil worden en soms begint ze zomaar te wenen.

EMMY: Ge zoudt voor minder. Och arme dat mens.

BEA: En een begrafenis is al niets gezelligs, maar eentje zonder kist... dat...

(Beiden even emotioneel; zakdoeken worden gepakt)

EMMY: En hebt ge hem goed gekend, uwe neef?

BEA: Niet zo heel goed... Ik heb hem maar een paar keer gezien op een familiefeest, maar 'k had er niet echt contact mee.

(Telefoon)

Als het opnieuw die kerel is, dan bel ik de politie. *(in hoorn)* Hallo? Hallo? Ik versta niks van wat u zegt mijnheer. Wie? Wie, zegt u? Ja, hé, zeg. *(gooit haak op)*

EMMY: Wat?

BEA: Dat gaat toch geen epidemie worden, hé, die rare telefoontjes? Nu was 't weer één of andere botte boer die iets brabbelde in gebrekkig Nederlands met een Oostblokaccent. Denk ik.

EMMY: Een Oostblok-accent?

BEA: Ja. En opeens begint die idioot mij af te bekken. 't Is me het morgentje wel.

(Opnieuw telefoon)

Jeezes, nu niet opnieuw, hé! Emmy? Alsjeblieft? Alsjeblieft?

EMMY: Hallo, met Van Dingenen. *(tegen Bea)* 't Is uw Oostblokker weer. *(in de hoorn)* Excuseert u me... Ik versta u niet, mijnheer. Wat? Nee, ik ken geen John Pauwels. Gaat het een beetje! *(gooit de hoorn op)* Wat is dat voor een ongelikte beer, zeg.

BEA: Als dat zo voortgaat, dan ga ik een geheim nummer aanvragen.

EMMY: Kent gij een zekere John Pauwels?

BEA: Nee, nog nooit van gehoord.

EMMY: Zouden we niet beter de politie bellen, Bea?

BEA: Wat heeft dat nu voor zin? Tegen idioten aan de telefoon kunnen ze niet veel uitrichten. En onbeschoft zijn in een telefoon is nog altijd niet strafbaar. Kom, tijd voor een goede bekende: mijnheer Jacqmotte.

(Als ze in de keuken verdwenen zijn...)

LOUIS: *(komt suf en wankelend overeind)* Mijne kop. Waarom moet ge alle goede of

lekkere dingen in het leven toch altijd op de één of andere manier bekopen? *(kijkt rond)* Is Bea nu nog altijd niet thuis? 'k Had haar nog zo gezegd om geen boodschappen (commissies) in de week voor Kerstmis te doen. Dan is het veel te druk. Maar ja, naar hun vent luisteren. Die vrouwen van tegenwoordig! Ik snak naar een kom straffe koffie.

(Gerucht in de keuken)

Ze is toch thuis. Bea! Bea!

BEA: *(hoofd om de deur)* Ah, de schone slaper is wakker. Of is 't de zatte slaper?

LOUIS: Breng mij eens een kom koffie, schat.

BEA: Kom er zelf een halen, "schat". Ik ben moe... van het alleen boodschappen doen. De koffie staat door te sijpelen. *(verdwijnt terug in de keuken)*

LOUIS: *(probeert recht te staan, valt... doet nog twee pogingen)* Bea! Bea!

BEA: *(laconiek)* Ja?

LOUIS: Ik draai een beetje. En 'k heb een barstende koppijn.

BEA: Arme schat. Die stoute wijn toch, hé?

LOUIS: Begin nu weer niet te zagen, hé Bea. Breng me liever wat koffie.

BEA: Zagen, zagen? Luister 's hier, hé mijnheerke, ik heb twee uur in een hectisch drukke supermarkt lopen winkelen, tussen een massa mensen die allemaal chagrijnig of pijnlijk waren omdat er een massa mensen in een hectisch drukke supermarkt aan 't winkelen was, en daarna heb ik een half uur aangeschoven aan de kassa, met vijf zakken, en onderwijl lag jij hier luilekker en ontspannen te hysen. Nu gaat jij maar even wachten; of ge komt uw koffie zelf halen.

LOUIS: Bea, na de feestdagen ga ik stoppen met drinken. Of toch sterk minderen.

BEA: Uw cd'ke blijft hangen, Louis.

LOUIS: Gij hebt totaal geen besef hoe zwaar ik het nu heb...

BEA: Zet je die cd weer op? Zal ik u 's wat zeggen, Louis?

LOUIS: Bea, alstublieft hé! Ik wil koffie en geen donderpreken.

(Bea, nijdig, negeert hem en gaat naar de keuken)

Bea? Geen greintje compassie heeft dat vrouwmens van mij. Niks! Nog minder dan niks... met andere woorden: het toppunt van niks. Verdomme, 't is niet waar, hé. Nu moet ik nog dringend ook. *(staat recht; valt, enz., kruipt dan op handen en knieën richting toilet, verdwijnt uit de kamer)*

BEA: *(op met kop koffie in de hand)* Veel te goed ben ik... Hier... Louis? Louis! Waar is die nu gebleven?

EMMY: *(is Bea gevolgd)* Het meest logisch lijkt mij het toilet, denkt ge niet, Bea?

BEA: Louis!

(Als Bea richting toilet gaat, klinkt de voordeurbel)

Wilt gij even gaan kijken wie het is, Emmy? Waarschijnlijk zal het de factuur zijn... Ik had nog iets met de post besteld. *(af)*

EMMY: *(in de deurhall)* Ja?

JORIS: *(off stage)* Dag mevrouw... Ik ben hier toch bij Bea Quintens?

EMMY: Ja, ja, dat klopt. Maar ze is even naar 't toilet. Ik ben haar buurvrouw Emmy.
En... u zijt?

JORIS: *(verschijnt in de deuropening of hall)* Een vriend van haar neef Joris
Vanderdonck... *(kijkt naar buiten)* Mag ik binnenkomen? Alstublieft?

EMMY: Zijt gij dat misschien die daarstraks gebeld heeft over haar neef?

JORIS: Inderdaad. Maar mag ik nu binnenkomen?

EMMY: Dat zal wel mogen, zeker?

JORIS: Dank u.

EMMY: Ze zal nogal opkijken als ze u hier seffens ziet. Ze was daarstraks niet goed
gezind op u.

JORIS: Ik weet het; ze dacht dat ik een onsmakelijke grap uithaalde maar dat is echt
niet zo.

EMMY: Ah zo. *(wacht benieuwd af)*

JORIS: Het is wel persoonlijk, ziet u. Alleen mijn... zijn tante mag het weten...

EMMY: O, neem me niet kwalijk. 't Zijn inderdaad mijn zaken niet. Wilt u eventjes gaan
zitten?

JORIS: Nee, dank u. *(posteert zich verdekt naast het raam)*

EMMY: Ik zal haar efkens verwittigen dat ge er zijt. *(in de deuropening)* Bea! Bea!

BEA: *(off stage)* Ik kom direct, Emmy. Ik ben nog even bezig met mijne lekkere hier.
Kunt ge u dat voorstellen: hij was op de wc in slaap gevallen. Ik probeer hem nu
wakker te krijgen en naar bed te brengen. Wie heeft er eigenlijk aangebeld?

EMMY: Ge zult het nooit geloven maar... het is...

BEA: *(off stage - roepend)* Verdomme, Louis, word nu wakker!

EMMY: *(terug naar Joris)* Bea is nog even bezig met haar man, mijnheer.

JORIS: Ik hoef de details niet te weten, mevrouw.

EMMY: Ja maar, het is niet wat ge denkt... Het is... laat maar.

(Even een stilte)

Is er iets?

JORIS: Sorry?

EMMY: Is er iets? U kijkt de hele tijd naar buiten. En u lijkt wat nerveus.

JORIS: Nee, nee, 't is niks, maar ik hou mijn auto wat in het oog. Die staat nogal slecht
geparkeerd.

EMMY: Om de hoek zijn er zeker tien parkeerplaatsen. Zonder parkeermeters. En daar
is dikwijls plaats.

JORIS: Bedankt maar ik blijf niet lang.

EMMY: O. Dan ga ik er maar 's vandoor. Bea zal zo wel komen. Prettige feestdagen
nog, mijnheer.

JORIS: U ook. Goedendag.

EMMY: *(in deuropening)* Bea, ik ga er vandoor. Tot één van de dagen.

BEA: Wacht nog efkens. Ik ben bijna klaar. Louis is tenminste terug wakker geworden

en hij staat al recht.

EMMY: Nee, nee, want ge hebt bezoek en ik denk dat jullie best even alleen worden gelaten. *(tegen Joris)* Daag.

JORIS: Daag.

(Gsm van Joris gaat, hij luistert, knikt en rent dan gebukt naar de keuken. Bea terug op)

BEA: Zeg, waar is dat bezoek nu gebleven waarover Emmy het had? Dat is bizar. Ik ga 's even bij Emmy informeren. *(ze zoekt haar huissleutels en gaat naar buiten)*
(Black-out)

Scène 2

Dezelfde dag rond middernacht

(Getik op een ruit. Bea op in kamerjas; steekt een schemerlamp aan; kijkt door het venster.)

BEA: Joris? *(gaat opendoen)* Zijt gij nu helemaal zot geworden, Joris: midden in de nacht tegen mijn ruit staan tikken? Al goed dat Louis niet wakker werd. Of dat de burens de politie niet hebben gebeld.

JORIS: Sorry, tante Bea, maar ik durfde niet aan te bellen.

BEA: Kunt gij niet op een fatsoenlijk uur langskomen, gelijk een fatsoenlijke mens? Ik verschoot me een heel apenkot toen ik u daar zag staan.

JORIS: Ik zal het u allemaal uitleggen, tante. Ik heb trouwens vanmiddag al aan uw deur gestaan, maar toen moest ik er opeens vandoor.

BEA: Waart gij dat bezoek waarover Emmy vertelde?

JORIS: Emmy?

BEA: Mijn buurvrouw; ze was hier vanmiddag.

JORIS: Ah die mevrouw.

BEA: Waarom hebt gij haar niet gezegd wie gij echt waart?

JORIS: Luister tante, ik heb gegronde redenen om mij niet bekend aan vreemden te maken.

BEA: Allez nu. Komt nu maar gauw binnen en ga zitten, dan kunt u heel uwe uitleg doen. Potverdomme toch, jongen, ik verschoot mij echt bijna een hartinfarct toen ik u buiten voor het slaapkamerraam zag staan. Ik dacht even dat ik een geest zag.

JORIS: Ja, dat kan ik me goed voorstellen.

BEA: Maar voor ge uw verhaal gaat doen, eerst een borrel... Die heb ik wel nodig. Gij ook iets?

JORIS: Nee, dank je.

BEA: *(kiepert een borrel naar binnen, schenkt nog een tweede in en drinkt die ook in één gulp op. Neemt de fles mee naar het salontafeltje)*

Zo, EHBO. Eerste hulp bij ongelooflijkheden. Allez, laat maar horen.

JORIS: Bon, waar zal ik beginnen?

BEA: Dat zal ik u 's rap zeggen: begin maar met dat ravijn waar dat ge vorig jaar “in gevallen zijt. En nooit teruggevonden”.

JORIS: Ha ja, ja natuurlijk... dat is inderdaad het meest logische.

BEA: Ik heb wel een ander idee over wat logisch is. 't Gebeurt niet dikwijls dat ge iemand ontmoet die uit de doden verrijst, hé.

JORIS: Dat is waar. Luister, ik hebt dat zozegzegd dodelijk ongeval opgezet omdat ik moest onderduiken.

BEA: Wat zegt gij nu: gij moest onderduiken? Zeg, ge hebt toch niks onwettigs uitgestoken, hé maatje?

JORIS: Nee, nee, tante, echt niet, maar... 't is alleen dat.. 't Is eigenlijk nogal een heel bizar verhaal maar ik spreek echt de waarheid, ge moet me geloven: ik word achterna gezeten door een maffiabende.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.



bestellen@toneelfonds.be



03 3664400

**TONEEL
FONDS**  **ANSSENS**
Voor de juiste keuze